

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellanearum
Observationum Libri quatuor**

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. XVI. Antiquis licitum fuisse abjicere recens editos partus, quos altere nollent. Vel certe abortivo conceptus nondum animatos perdere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

C A P U T X V I .

*Antiquis licitum fuisse abficere recens editos partus,
quos alere nollent. vel certe abortivo conceptus
nondum animatos perdere.*

 *Uod licitum fuerit, ostendo pluribus locis
auctorum veterum: primum Terentii Heau-
ton. ubi senex uxorem increpat, quod filiam
præter ipsius mandatum sustulisset: cum e-
nim mulier dixisset,*

*Meministin' me esse gravidam, & mihi te maximo opere
dicere,*

Si puellam parerem, nolle tolli.

*Paulo post factum improbans senex, quod scilicet mulie-
ri exponendam potius tradidisset, quam interficeret, ita
laquitur,*

Id quidem ego, etsi tuneges, scio,

*Te inscientem atque imprudentem dicere ac facere o-
mnia:*

*Tot peccata in hac re ostendis. Nam jam primum si
meum*

Imperium exsequi voluisses, interemptam oportuit.

Non simulare mortem verbis, re ipsa spem vita dare.

*Idem in Hecyra act. & scen. 3. Mulier de puerō, conti-
nuo (inquit) exponetur. Hinc etiam illud in Andria,
servi nequissimi de herili filio, qui filium ex amica geni-
tum decretat tollere :*

Audireque eorum est opera pretium audaciam.

Nam inceptio est amentium, haud amantium:

Quicquid peperisset, decreverunt tollere.

Ex quo patet, liberum cuivis hoc fuisse, tollere editum in-

lucem vel interficere. quem videlicet præ inopia alere non posset: aut qua alia caussa rebus suis haud commodum censeret. Ut Lyctum quendam prægnanti uxori præcipientem inducit Ovidius lib. 9. *Metam.*

*Quæ voveam duo sunt, minimo ut relevare dolore,
Utque marem parias, onerosior altera sors est,
Et vires fortuna negat, quod abominor: ergo
Edita forte tuo fuerit si femina partu
(Invitus mando, pietas ignosce) necetur.*

Nota interim caussam magis communem iis prolem interficiendi, si facultates non suppeterent ad liberaliter educandum: ne scilicet jam grandes distrahere a se pauperes cogeret. quod iste se abominari ait: in filia potissimum, quia tales fere inopia coactæ corpore quæstum faciebant. Ita enim & citato loco *Heaut. senex* ad uxorem, quæ filiam exponere maluisset, quam occidere:

Quam bene vero abs te prospectum est! quid voluisti cogita:

Nempe anui illi prodita abs te filia est planissime

Per te, vel uti quæstum faceret, vel uti veniret palam. Plutarchus in libro de amore prolis: Οἱ μὲν γὰρ τέντες ἐτρέφουσι τέκνα, Φοῖούμενοι μὴ χεῖρον ἢ προσῆκει τραφέντα δουλοπρεπῆ καὶ ἀπάιδεντα, καὶ τὸν πάντων ἀνθεῖ γένηται. Nam pauperes quidem liberos non alunt, timentes ne deterius, quam par est, educati, servilem in modum eruditio-
nem atque omnium honestarum rerum expertes vivant. Hæc fuit humanitas, hæc pietas illorum temporum. His adde eiusdem Plutarchi observationem lib. 5. *de Placit. Philosophorum* cap. 18. Καθολικώτατον δὲ, μηδένα διολέθαι τὰ ἀνδρι-
μυνία τρέφειν, neminem editam octavo mense prolem alendam putare. Ut spurios igitur exponebant eo tempore natos, quod parum utique ab interficio abest: nisi quod fortuna interdum subveniebat; per eum quidem qui exposuit, non stat, quo minus id quod expositum est, per-

eat.

MISCELL. OBSERV. CAP. XVII. 185

eat. Necari autem solitos parentum arbitrio, citata *Tententii & Ovidii* loca evidenter probant. Quid igitur, dicet aliquis, si cui conjugato avaro liberos omnes statim ab ortu extinguere placeret? Sane tantam fuisse scelerum licentiam incredibile est. An igitur clanculum exponebant, quod publice vetitum esset? An exponendi necessitatem magistrati profitebantur, & potestatem id faciendi accipiebant: si causa exponendi justa videretur? Non licitum fuisse, & qui facerent, clam & furtim fecisse *Autolyci* exemplo apparet in *Suida collectaneis*: Αὐτόλυκος ἀρεοπαγίτης ὅτι οὐκ εἰ τοῖς οἰκετεῖς ἐνθέμενος ἐν τοῖς χαρωνικοῖς ἔάλω. οὐκ εἴπει φίσαυλο δύλοι δικαστοί. Probabilius igitur non fuisse id permisum apud politiores gentes, ut Græcos, atque in primis Athenienses, nisi si quid imperfectum & natura orbatum natum esset. Cum autem definitum liberorum numerum esse oporteret, ne quorum fœcunditas modum excederet, in ipsis primordiis fœtum nondum sensu aut vita præditum extinguere medicamentis non nefas putabant. Ita *Aristoteles* quidem sciscit in septimo de *Republica* cap. 16. Et ante illum *Plato* in quinto de *legibus*, Επιχείρεις γενέσεως, οἷς ἀν εὔρεται εἴη γένεσις, inhibere generationem, quibus nimium procedit, permittit. Minus enim inhumani censebant medicamentis inhibere generationem, aut inchoatum nec dum viventem fœtum extinguere, quam natum perdere. *Plinius* lib. 29. cap. 4. ubi de Phalangiis: Tertium (inquit) genus est eodem phalangii nomine araneus lanuginosus, grandissimo capite. quo dissecio inveniri dicuntur intus vermiculi duo, adalligatique mulieribus cervina pelle, ante solis ortum, præstare ne concipient, ut *Cæcilius* in commentariis reliquit. vis ea annua est: quam solam ex omni atocio dixisse fas sit, quoniam aliquarum fœcunditas plena liberis tali venia indiget. Hactenus *Plinius*, satis declarans se factum non probare, cui non nisi certo casu venia detur. Et sane, ut mire *Tertullianus* ait in *Apolo-*

getico, festinatio est homicidii, prohibere non nasci. Quod lumine naturæ secutus Medicinæ Parens in *Fusjurando*, nemini mulieri πεοσὸν φθόγειον, hoc est, abortivum se datum jurat.

CAPUT XVII.

Suppletur locus Aristotelis mutius e Meteorologis, de Geographicis veterum tabulis. Alexandri Aphrodisei perplexitas in eo loco.

St is locus in 2. Μέτεωρολογικῶν cap. 5. his verbis conceptus in omnibus editis libris:

Διὸ καὶ γελεῖς γεάφουσι τῦν τὰς περιόδους τῆς γῆς γεάφουσι γὰρ κυκλοθεῷ τὴν ὁμοιμέγειαν τέτοιο. Εἰνι δὲ μάλισται ταῖς φαινόμεναι, καὶ κατὰ τὸν λόγον ὅτι τε γὰρ λόγος δείκνυσι, διὸ δὲ πλάτος μὲν ἀριστούς τὸ δὲ κύκλῳ συνάπτειν ἐνδέχεται διὰ τὴν κάτιν. γὰρ ὑπερβάλλει τὰ κανονικά, καὶ τὸ φύχος κυκλὸ μῆνος, ἀλλ’ οὐ πλάτος. οὐδὲ εἰ μήπου κωλύει θαλάτην πλῆθος, ἀπαντεῖναι πορευομένον. Quapropter & ridicule describunt nunc circuitus terræ, faciunt enim eam, quæ habitatur, terram globosam. hoc autem fieri non potest, si re ea quæ apparent, sive rationem spectamus. Nam & ratio ostendit, quod in latum sit terminata. In orbem vero & spharice connecti potest ob temperiem. Non enim immoderati sunt astus, aut frigora secundum longitudinem, sed solum secundum latitudinem. Itaque nisi maris vastitas prohiberet, totum secundum longitudinem spatum circuiri posset. Quod nemo advertit, neque ipse Alexander Aphrodiseus, huic particulae τὸ δὲ κύκλῳ συνάπτειν ἐνδέχεται διὰ τὴν κράτον, aliquid deesse eorum, quæ præcedunt & sequuntur, verborum series & contextus indicat. Nam de

terre